

WOJEWÓDZKI ZARZĄD
INWESTYCJI
ul. Wolności 2, 75-950 Koszalin
75-950 KOSZALIN
0102143

Zachodnio
Pomorskie 16

ZESPÓŁ SPRAWDZAJĄCY
PRZEWZIR W KOSZALINIE
sprawdził opracowanie

tu należy za wykonane prace

KLAUZULA NR 325/część 13/16
172

KIEROWNIK
Zespołu Sprawdzającego

mgr inż. arch. 1324/ Elaszczynski

~~URZĄD WOJEWÓDZKI~~
~~75-950 W KOSZALINIE~~
~~WYDZIAŁ KULTURY I Sztuki~~
~~Wojewódzki Konsorzjum Zabytków~~
NR. INW. 2423

EWIDENCJA PARKÓW I OGRODÓW
NA TERENIE WOJEWÓDZTWA KOSZALIŃSKIEGO

miejsowość

DOBROWO

gmina

TYCHOWO

nazwa

Park

T O M /

IŁOSC EGZ.

854

ARCHIWUM
OŚRODEK OCHRONY
ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU
ul. Szwoleżerów 9 tel. 621 62 41 w. 244

Nr inw 854

Nr inw 854 dep.
BIBLIOTEKA
Zarząd Ochrony i Konserwacji Zesp. Pałac. Ogród.
Muzeum Pałacowe w Ł.

RODZAJ DOKUMENTACJI:

E W I D E N C J A P A R K U
DOBROWO gmina TYCHOWO

- AUTORZY OPRACOWANIA:

1. mgr inż. Pr. Zakluczkiewicz podpis
2. Ob. J. Grębowicz podpis
3. Ob. B. Witkowska podpis
4. mgr J. Syce podpis

KONSULTANCI :

1. podpis
2. podpis

ZLECENIODAWCA:

Urząd Wojewódzki w Koszalinie
Wydział Kultury i Sztuki
Wojewódzki Konserwator Zabytków
przez Rejonowy Zespół Usług Projektowych w Koszalinie

ROK OPRACOWANIA:

1976

K I E R O W N I K
Rejonowego Zespołu Usług Projektowych

Jerzy Maciejewski

MIEJSCE PRZECHOWYWANIA

NINIEJSZEGO OPRACOWANIA:

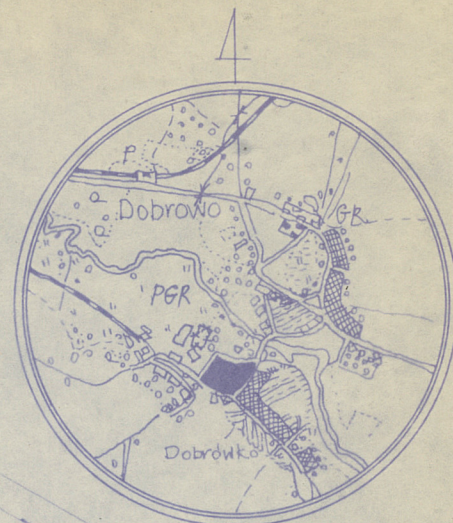
URZĄD WOJEWÓDZKI
75-950 w KOSZALINIE
WYDZIAŁ KULTURY I SZTUKI
Wojewódzki Konserwator Zabytków
Nr inw. 2423

A R C H I W U M
OŚRODEK OCHRONY
ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU
ul. Szwolężerów 9 tel. 621 62 41 w. 244

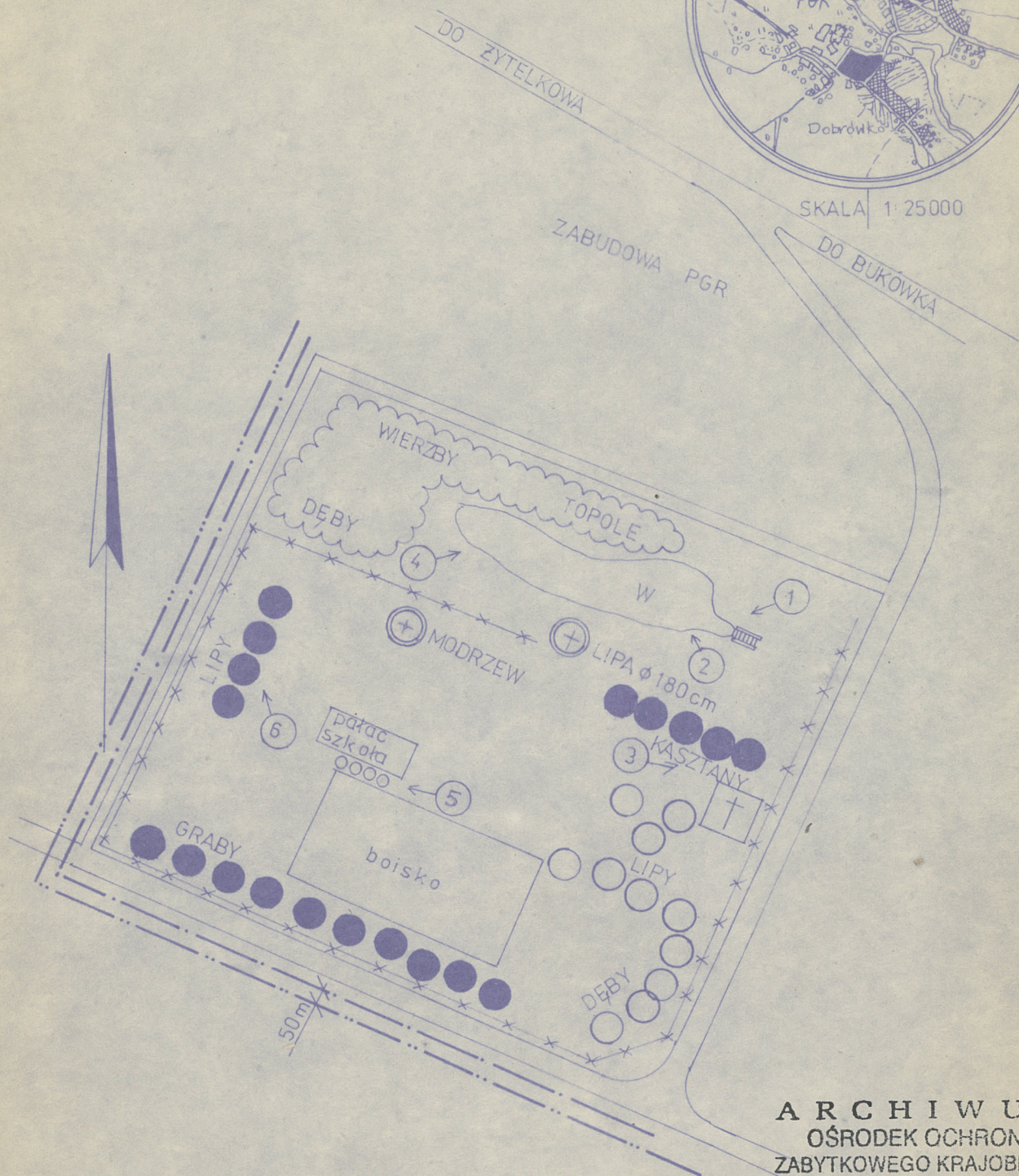
Nr inw. 854

M E T R Y C Z K A P A R K U - O G R O D U					
1	Adres:	Miejscowość /dzielnica, ulica nr posesji/ DOBROWO		gmina TYCHOWO	powiat KOSZALIN
2	Nazwa parku:	aktualna park wiejski	dawna park pałacowy		
3	Rodzaj parku i stan jego zachowania:	Park pałacowy. Układ przestrzenny mało czytelny. Stan istniejącego drzewostanu - dobry. Park przetrzebiony, niepielęgowany			
4	Czas powstania:	II połowa XIX w. Styl krajobrazowy			
5	Położenie parku:	Przy drodze Dobrowo-Podbersko			
6	Powierzchnia parku:	ogółem ha 1,5	w tym wod w ha 0,06	czy są na niej budynki i jakie = pałac = kościółek szarytkowy	
7	Użytkownik parku:	PGR Dobrowo			
8	Czy jest w rejestrze:	data i nr rejestru 15.11.1965 nr 415 nie występuje			
9	Istniejące dokumentacje /data i autor/:	pomiar sytuacyjno-wysokościowy brak		inwentaryzacja zieleni brak	
		studium historyczne brak		założenia techniczno-ekonomiczne brak	
		techniczne, branżowe dokumentacje i ekspertyzy brak			
10	Przeprowadzone dotychczas remonty:	nie przeprowadzono			

SZKIC POŁOWY PARKU W DOBROWIE

SKALA 1:25000

ARCHIWUM
OŚRODEK OCHRONY
ZABYTKOWEGO KRAJOBRAZU
ul. Szwdleżerów 9 tel. 621 62 41 w. 244

Nr inw. 854

	MOSTEK		OGRODZENIE
	POROST ZWARTY		DRZEWIA O CHARAKTERZE POMNIKOWYM
	STAW		DRZEWIA DOMINUJĄCE
	KOŚCIÓŁ		STANOWISKO „FOTO”
	GRANICA PARKU I OCHRONY UKŁADU		
	GRANICA OCHRONY EKOLOGICZNEJ 50m		

I. KRÓTKA ANALIZA HISTORYCZNA

I.1. Ewolucja układu przestrzennego

Historia parku w Dobrowie datuje się od II połowy XIX wieku, choć część okazów ocenia się jako starsze. Park został założony w stylu krajobrazowym obok pałacu właścicieli lizińskich i spełniał przez lata rolę miejsca wypoczynku i rozrywki właścicieli, ich rodzin i gości. W latach początkowych obecnego stulecia wykorzystując przepływający potok /odnoga rzeki lisnicy/ zbudowano w oparciu o niego jezioro przepływowe. Przez potok przerzucono mostek betonowy o żukowatym prześle i metalowych poręczach jako miejsce komunikacji między poszczególnymi częściami parku.

I.2. Dawne plany

Nie odnaleziono takowych

I.3. Źródła do dziejów parku

W Archiwum Państwowym w Koszalinie nie znaleziono żadnej monografii tego parku. Przeprowadzone rozmowy z mieszkańcami Dobrowa nie naprowadziły na żaden inny ślad jego historii. Stąd oparto się w głównej mierze na stanie istniejącym uzupełnionym rozmowami z ludźmi z Dobrowa i spoza tej miejscowości.

II. CHARAKTERYSTYKA STANU ISTNIEJĄCEGO

II.1. Układ przestrzenny

Park położony jest przy drodze asfaltowej prowadzącej z Dobrowa /od szosy głównej do Podborska. Ta szosa stanowi wschodnią granicę parku. Po stronie przeciwnej są zabudowa-

nia gospodarcze PGR oddzielone drogą wewnętrzną. Od północy park okolony jest drogą wewnętrzną a od południa drogą wiodącą do Żytelkowa. Oś kompozycji przebiega ze wschodu na zachód. Południowa część parku położona jest na wzniesieniu. W tej części parku znajduje się pałac przeznaczony obecnie na siedzibę szkoły podstawowej a na wschód kościółek będący w rejestrze zabytków prawnie chronionych. Koło tych budowli usytuowano boisko sportowe, po usunięciu kilka lat temu drzewostanu. Przez obiekt przebiega potok, który wpada do jeziora napływowego - dzisiaj zupełnie zaniedbanego.

Od pałacu w kierunku kościółka prowadzi droga. Park, a właściwie jego szczątki nie jest w ogóle wykorzystany. Od południa i częściowo od wschodu park jest ogrodzony murem wysokim z cegły czerwonej. Brak oświetlenia.

II.2. Skrócona inwentaryzacja roślin

Na terenie parku rośnie 125 drzew w wieku 80-220 lat. Drzewa są w dobrym stanie technicznym. Skład dendrologiczny kształtuje się następująco:

- kasztanowiec / <i>Aesculus hippocastanum</i> L/	33 szt.
- lipa drobnolistna / <i>Tilia cordata</i> /	21 szt.
- dąb szypułkowy / <i>Quercus robur</i> /	16 szt.
- klon pospolity / <i>Acer platanoides</i> /	16 szt.
- grab pospolity / <i>Carpinus betulus</i> /	11 szt.
- buk pospolity / <i>Fagus sylvatica</i> /	4 szt.
- świerk pospolity / <i>Picea abies</i> Kant/	4 szt.
- olsza czarna / <i>Alnus glutinosa</i> /	4 szt.
- wierzba biała / <i>Salix alba</i> /	3 szt.
- modrzew syberyjski / <i>Larix sibirica</i> /	3 szt.
- głóg jednoszyjkowy / <i>Crataegus monogyna</i> /	10 szt.

W skąpym podszyści rośnie czarny bez, buk, grab i bez koralowy. Rejestrowanych pomników przyrody nie spotkano. Niemniej jednak na uwagę zasługuje okaz lipy o średnicy 180 cm, miodrzew i dęby.

II.3. Analiza stopnia zachowania układu zabudowy

W stosunku do stanu historycznego w parku zaszły duże zmiany. Przede wszystkim przetrzebieniu uległ drzewostan. Zdemastowano ogrodzenie parku pozostawiając tylko jego fragmenty. Zmianie uległy też jego granice - park został poważnie okrojony.

II.4. Rola obiektu w krajobrazie

a/ zurbanizowanym

Nie występuje

b/ naturalnym

Jest elementem zieleni wysokiej o znaczeniu przyrodniczym i krajobrazowym ożywiającym okolice.

III. WNIOSKI DOTYCZĄCE

III.1. Granice ochrony konserwatorskiej w zakresie

a/ ochrony układu parku

Objąć ochroną pozostały drzewostan w obecnych granicach parku.

b/ ochrony ekologicznej

Nie ma potrzeby

c/ ochrony kompozycji widokowej

Nie ma potrzeby

III.2. Zmiany dotychczasowego sposobu użytkowania

Wykorzystać dla celów rekreacyjnych

III.3. Zakresu pożądanej renowacji

Uchronić pozostały drzewostan, odgrodzić park od gospodarczej części PGR, oczyścić jezioro, wyposażyc obiekt w urządzenia parkowe.

UWAGA: Zespół autorski wnioskuję o nieujmowanie parku w Dębrowie w rejestrze zabytków przyrody.

FOT. 1 - DOBROWO

Betonowy mostek, w głębi fragmenty drzewostanu

POT. 2 - DOBROWO
Zeniedbery staw

FOT. 3 - DOBROWO

Kasztanowa aleja łożo zabytkowego kościółka

FOT. 4 - DOBROWO
Parkowy drzewostan

FOT. 5 - DOBROWO

Pozostałość po alei z głogu, w głębi widoczne ogrodzenie
z cegły i kamienia

FOT. 6 - DOBROWO

Rząd lip, na dalszym planie ogrodzenie z siatki metalowej
oraz fragment zabudowy czworakowej